

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično gonjenje
lica odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br.: IT-03-67-AR77.2

Datum: 2. septembar 2008.

Original: engleski

PRED ŽALBENIM VEĆEM

U sastavu: sudija Fausto Pocar, predsjedavajući
sudija Mohamed Shahabuddeen
sudija Mehmet Güney
sudija Andréia Vaz
sudija Theodor Meron

Sekretar: g. Hans Holthuis

Nalog od: 2. septembra 2008.

TUŽILAC

protiv

VOJISLAVA ŠEŠELJA

JAVNO

**NALOG KOJIM SE IZDAJE JAVNA REDIGOVANA VERZIJA "ODLUKE PO ŽALBI
TUŽILAŠTVA NA ODLUKU PRETRESNOG VEĆA OD 10. JUNA 2008. GODINE"**

Tužilaštvo:

g. Daryl Mundis

Obrana:

g. Vojislav Šešelj

Prevod

ŽALBENO VEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje lica odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (u daljem tekstu: Međunarodni sud),

IMAJUĆI U VIDU poverljivu "Odluku po žalbi tužilaštva na odluku Pretresnog veća od 10. juna 2008. godine" (u daljem tekstu: Odluka), koju je Žalbena veće donelo 25. jula 2008;

UZIMAJUĆI U OBZIR član 21(2) Statuta Međunarodnog suda i opšti značaj transparentnosti postupaka na Međunarodnom sudu;

UZIMAJUĆI U OBZIR da se u toj odluci razjašnjavaju važna pravna pitanja i da interesi pravde nalažu da se izda javna redigovana verzija te Odluke;

OVIM IZDAJE javnu redigovanu verziju te Odluke.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu se merodavnim smatra tekst na engleskom.

Dana 2. septembra 2008.
U Hagu,
Holandija

/potpis na originalu/
sudija Fausto Pocar,
predsedavajući

[pečat Međunarodnog suda]

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično gonjenje
lica odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-03-67-AR77.2

Datum: 25. jul 2008.

Original: engleski

PRED ŽALBENIM VEĆEM

U sastavu: sudija Fausto Pocar, predsedavajući
sudija Mohamed Shahabuddeen
sudija Mehmet Güney
sudija Andréia Vaz
sudija Theodor Meron

Sekretar: g. Hans Holthuis

Odluka od: 25. jula 2008.

TUŽILAC

protiv

VOJISLAVA ŠEŠELJA

JAVNA REDIGOVANA VERZIJA

**ODLUKA PO ŽALBI TUŽILAŠTVA NA ODLUKU PRETRESNOG VEĆA OD 10.
JUNA 2008. GODINE**

Tužilaštvo:

g. Daryl Mundis

Odbrana:

g. Vojislav Šešelj

Prevod

1. Žalbeno veće Međunarodnog suda za krivično gonjenje lica odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (u daljem tekstu: Žalbeno veće, odnosno Međunarodni sud) rešava po poverljivoj žalbi Tužilaštva¹ na poverljivu “Odluku po zahtevima tužilaštva i optuženog za pokretanje postupka za nepoštovanje suda protiv gospođe Dahl (iz Tužilaštva) i g. Vučića (saradnika optuženog)” (u daljem tekstu: Oспорavana odluka), koju je Pretresno veće III (u daljem tekstu: Pretresno veće) donelo 10. juna 2008. godine.²

I. KONTEKST

2. [redigovano], u skladu s pravilom 77 Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (u daljem tekstu: Pravilnik), tužilaštvo je od dežurnog sudije tražilo da izda nalog kojim će ga uputiti da istraži mogućnost da je Aleksandar Vučić (u daljem tekstu: Vučić), saradnik Vojislava Šešelja, počinio nepoštovanje Međunarodnog suda.³ Dana 30. januara 2008. godine Pretresno veće je odobrilo zahtev tužilaštva [redigovano].⁴ Pretresno veće je dalje zaključilo da kod tužilaštva postoji sukob interesa u vezi s predmetnim postupcima i stoga je, u skladu s pravilom 77(C)(ii) Pravilnika, uputilo Sekretarijat “da imenuje *amicus curiae* za sprovođenje istrage o ovoj stvari i izveštavanje Veća o tome da li ima dovoljno osnova za pokretanje postupka zbog nepoštovanja suda”.⁵ Nakon što je *amicus curiae* 17. aprila 2008. godine podneo izveštaj,⁶ Pretresno veće je naložilo Republici Srbiji da organizuje dodatna saslušanja od strane [redigovano] kako bi se izveštaj upotpunio.⁷ Izveštaji [redigovano] o traženim saslušanjima podneti su [redigovano] kao poverljivi i *ex parte*.⁸ Dana 10. juna 2008. godine Pretresno veće je donelo Oспорavanu odluku i u njoj, između ostalog, zaključilo da, sudeći po zaključcima *amicus curiae*, ne postoje dovoljni osnovi da se protiv Vučića pokrene postupak

¹ Poverljivi Žalbeni podnesak tužilaštva, 26. jun 2008. godine (u daljem tekstu: Žalba). Žalbeno veće primećuje da je Sekretarijat primio Žalbu 25. juna 2008. godine.

² Žalbeno veće primećuje da je javna redigovana verzija Oспорavane odluke izdata 8. jula 2008. godine i da je verzija na engleskom jeziku zavedena 18. jula 2008. godine.

³ [redigovano]. Vidi i Žalbu, par. 10.

⁴ *Tužilac protiv Vojislava Šešelja*, predmet br. IT-03-67-T, poverljiva Odluka po zahtevima tužioca i optuženog da se primeni pravilo 77 Pravilnika o postupku i dokazima, 30. januar 2008. godine (u daljem tekstu: Odluka od 30. januara), par. 38.

⁵ Odluka od 30. januara, par. 38.

⁶ *Tužilac protiv Vojislava Šešelja*, predmet br. IT-03-67-T, *ex parte* Izveštaj o zaključcima *amicus curiae* u vezi s navodima o nepoštovanju suda protiv gđe Christine Dahl i g. Aleksandra Vučića, 17. april 2008. godine (u daljem tekstu: Izveštaj *amicus curiae*). Vidi i Oспорavanu odluku, par. 7.

⁷ *Tužilac protiv Vojislava Šešelja*, predmet br. IT-03-67-T, poverljivi i *ex parte* Nalog o dodatnoj istrazi u vezi s izveštajem *amicus curiae*, 24. april 2008. godine (u daljem tekstu: Dodatne istrage). Vidi i Oспорavanu odluku, par. 8.

⁸ Oспорavana odluka, par. 9.

Prevod

za nepoštovanje suda.⁹ Tužilaštvo je 25. juna 2008. godine podnelo i Najavu Žalbe i samu Žalbu na Oспорavanu odluku.¹⁰

II. KRITERIJUM PREISPITIVANJA

3. Žalbno veće podseća da odluke vezane za vođenje pretresnog postupka uopšte spadaju u diskreciono pravo Pretresnog veća.¹¹ Oспорavana odluka, koja se tiče pitanja da li postoje dovoljni osnovi da se protiv Vučića pokrene postupak za nepoštovanje suda jeste takva diskreciona odluka kojoj Žalbno veće mora da se prikloni. To priklanjanje temelji se na tome što Žalbno veće prihvata “direktn[a] saznanj[a] Pretresnog veća o svakodnevnom postupanju strana u postupku i praktičnim zahtevima predmeta”.¹²

4. Da bi oспорavanje neke diskrecione odluke bilo prihvaćeno, strana u postupku mora da pokaže da je Pretresno veće napravilo “prepoznatljivu grešku” kojom je toj strani u postupku naneta šteta.¹³ Žalbno veće će poništiti neku diskrecionu odluku Pretresnog veća samo ako zaključi da je ona (1) zasnovana na netačnom tumačenju važećih pravnih odredbi; (2) zasnovana na očigledno netačnom zaključku o činjenicama; ili (3) toliko nepravedna ili nerazumna da predstavlja zloupotrebu diskrecionog prava Pretresnog veća.¹⁴ Žalbno veće će takođe razmotriti da li je Pretresno veće prilikom donošenja odluke uzelo u obzir spoljne ili irelevantne obzire ili nije pridalo težinu ili dovoljnu težinu relevantnim obzirima.¹⁵

⁹ Oспорavana odluka, par. 48.

¹⁰ Poverljiva Najava žalbe tužilaštva, 25. jun 2008. godine.

¹¹ Vidi predmet *Tužilac protiv Slobodana Miloševića*, predmet br. IT-02-54-AR73.7, Odluka po interlokutornoj žalbi na odluku Pretresnog veća o dodeli branioca, 1. novembar 2004. godine (u daljem tekstu: Odluka u predmetu *Milošević* od 1. novembra 2004), par. 9.

¹² Vidi predmet *Tužilac protiv Zdravka Tolimira i drugih*, predmet br. IT-04-80-AR73.1, Odluka po interlokutornoj žalbi Radivoja Miletića na odluku Pretresnog vijeća o spajanju postupaka, 27. januar 2006. godine, par. 4. Vidi i Odluku u predmetu *Milošević* od 1. novembra 2004, par. 9.

¹³ Vidi predmet *Tužilac protiv Vojislava Šešelja*, predmet br. IT-03-67-AR73.4, Odluka po žalbi na Odluku (br. 2) Pretresnog veća o dodeli branioca, 8. decembar 2006. godine (u daljem tekstu: Odluka u predmetu *Šešelj* od 8. decembra 2006), par. 18 (gde se citira predmet *Tužilac protiv Miće Stanišića*, predmet br. IT-04-79-AR65.1, Odluka po interlokutornoj žalbi tužilaštva na odluku o privremenom puštanju na slobodu Miće Stanišića, 17. oktobar 2005. godine, par. 6).

¹⁴ Odluka u predmetu *Šešelj* od 8. decembra 2006, par. 18 (gde se citira Odluka u predmetu *Milošević* od 1. novembra 2004, par. 9).

¹⁵ Vidi predmet *Tužilac protiv Rasima Delića*, predmet br. IT-04-83-AR73.1, Odluka po interlokutornoj žalbi Rasima Delića na usmenu odluku Pretresnog vijeća o prihvatanju dokaznih predmeta br. 1316 i 1317, 15. april 2008. godine, par. 6. Vidi i Odluku u predmetu *Šešelj* od 8. decembra 2006, par. 18; Odluku u predmetu *Milošević* od 1. novembra 2004, par. 9; *Tužilac protiv Miloševića*, predmeti br. IT-99-37-AR73, IT-01-50-AR73 i IT-01-51-AR73, Obrazloženje odluke po interlokutornoj žalbi tužilaštva na odbijanje da se naloži spajanje predmeta, 18. april 2002. (u daljem tekstu: Odluka u predmetu *Milošević* od 18. aprila 2002), par. 5.

III. MERODAVNO PRAVO

5. Relevantni deo pravila 77(A) Pravilnika predviđa sledeće:

Vršeći svoja inherentna ovlašćenja, Međunarodni sud može proglasiti krivim za nepoštovanje suda one koji svesno i hotimično ometaju sprovođenje pravde, uključujući svako lice

[...]

(ii) koje obelodani informacije koje se odnose na taj postupak, svesno time kršeći nalog veća,

[...]

6. Prema pravilu 77(C) Pravilnika, veće koje “ima razloga za sumnju da bi neko lice moglo biti krivo za nepoštovanje Međunarodnog suda” može:

- (i) da uputi tužioca da istraži stvar u svrhu pripreme i podizanja optužnice za nepoštovanje suda;
- (ii) kada kod tužioca, po mišljenju veća, postoji sukob interesa u vezi s predmetnim postupcima, da uputi sekretara da imenuje *amicus curiae* da istraži stvar i obavesti veće da li postoji dovoljan osnov za pokretanje postupka zbog nepoštovanja suda; ili
- (iii) da sâmo započne postupak.

7. Prema pravilu 77(D) Pravilnika, ukoliko neko veće smatra da postoje dovoljni osnovi da se protiv nekog lica pokrene postupak za nepoštovanje suda, ono može:

- (i) u okolnostima opisanim u stavu (C)(i), da uputi tužioca da preduzme krivično gonjenje u toj stvari; ili
- (ii) u okolnostima opisanim u stavu (C)(ii) ili (iii), da izda nalog *in loco* optužnice i da zatim bilo uputi *amicus curiae* da preduzme krivično gonjenje bilo da sâmo preduzme krivično gonjenje u toj stvari.

8. Pravilo 77(J) Pravilnika predviđa da se “na svaku odluku koju pretresno veće donese” na osnovu pravila 77 može uložiti žalba. Žalbeno veće tu odredbu tumači kao da omogućava ulaganje žalbe samo na odluke o pokretanju postupka za nepoštovanje suda.¹⁶

IV. DISKUSIJA

A. Preliminarno pitanje

9. Pre nego što pređe na pitanje utemeljenosti Žalbe, Žalbeno veće će se pozabaviti preliminarnim pitanjem da li tužilaštvo, prema pravilu 77(J) Pravilnika, ima pravo žalbe na Oспорavanu odluku.¹⁷

¹⁶ Vidi predmet *Tužilac protiv Vojislava Šešelja*, predmet br. IT-03-67-AR77.1, Odluka po žalbi Vojislava Šešelja na odluku Pretresnog veća od 19. jula 2007. godine, 14. decembar 2007. godine, str. 2.

Prevod

10. Tužilaštvo tvrdi da se na Oспорavanu odluku može podneti žalba jer je ona doneta u skladu s pravilom 77(D) Pravilnika i da se, u skladu s pravilom 77(J), žalba može podneti na svaku odluku koju Pretresno veće donese na osnovu pravila 77.¹⁸ Tužilaštvo primećuje da se, prema tumačenju Žalbenog veća, pravilo 77(J) primenjuje samo na odluke vezane za nepoštovanje suda i tvrdi da je Pretresno veće, odlučivši da protiv Vučića ne pokrene postupak za nepoštovanje suda, donelo odluku u vezi s nepoštovanjem suda u smislu te odredbe.¹⁹

11. Tužilaštvo takođe tvrdi da ima pravo da uloži žalbu na Oспорavanu odluku jer to direktno utiče na pravičnost postupka.²⁰ S tim u vezi, tužilaštvo tvrdi da bi propust Pretresnog veća da obezbedi poštovanje zaštitnih mera ili da pokrene postupak protiv svakog kršenja takvih mera podrilo sposobnost tužilaštva da izvede svoje dokaze.²¹ Ono takođe tvrdi da, kad Pretresno veće na zahtev tužilaštva za pokretanje postupka za nepoštovanje suda pogrešno primeni merodavni pravni kriterijum, tužilaštvo ima interes da se ta greška u primeni prava ispravi i da se pokrene postupak zbog nepoštovanja suda.²²

12. Žalbeno veće smatra da odluka kojim se odbija zahtev za pokretanje postupka za nepoštovanje suda jeste odluka vezana za nepoštovanje suda u smislu pravila 77(J) Pravilnika. Žalbeno veće primećuje da je Pretresno veće u Oспорavanoj odluci bilo mišljenja da ne postoje dovoljni osnovi da se protiv Vučića pokrene postupak za nepoštovanje suda, čime je, praktično, odbilo Zahtev tužilaštva za pokretanje postupka za nepoštovanje suda.²³ Shodno tome, Žalbeno veće smatra da postoji pravo na žalbu na Oспорavanu odluku u skladu s pravilom 77(J) Pravilnika.

13. Žalbeno veće takođe smatra da strana u postupku pred Međunarodnim sudom ima pravo da traži od Pretresnog veća da primeni svoje diskreciono pravo i pokrene postupak za nepoštovanje suda zbog navodnog ponašanja koje bi, ako se dokaže, išlo na štetu prava te strane na pravično suđenje. Žalbeno veće dalje smatra da pravo za podnošenje takvog zahteva implicitno za posledicu ima odgovarajuće pravo na osporavanje svake nepravilne primene

¹⁷ Žalba, par.12-18.

¹⁸ Žalba, par. 12, gde se citira Oспорavana odluka, par. 51.

¹⁹ Žalba, par. 13-14.

²⁰ Žalba, par. 18.

²¹ Žalba, par. 18.

²² Žalba, par. 18.

²³ Oспорavana odluka, par. 51.

Prevod

pravnog kriterijuma kojim su regulisani takvi zahtevi. Shodno tome, Žalbeno veće smatra da, u svetlu tvrdnje tužilaštva da je Pretresno veće pri razmatranju Zahteva tužilaštva primenilo pogrešan pravni kriterijum, čime je tužilaštvu uskratilo pravičnu priliku da iznese svoju tezu i tako uticalo na pravo tužilaštva na pravično suđenje,²⁴ tužilaštvo može da podnese prigovor na Oспорavanu odluku u skladu s pravilom 77(J) Pravilnika.

B. Žalba

14. Tužilaštvo tvrdi da je Pretresno veće pri odlučivanju i pokretanju postupka za nepoštovanje suda protiv Vučića pogrešno primenilo važeći pravni kriterijum.²⁵ Konkretno, tužilaštvo tvrdi da je Pretresno veće pogrešno protumačilo kriterijum “dovoljnih osnova” iz pravila 77(D) Pravilnika kao da nalaže dokazivanje nepoštovanja suda “van razumne sumnje”, dok on samo nalaže da se utvrdi postojanje *prima facie* dokaza o nepoštovanju suda.²⁶ Tužilaštvo tvrdi da dokazi predloženi Pretresnom veću predstavljaju *prima facie* dokaze o tome da je Vučić obelodanio identitet svedoka [redigovano] i time svesno prekršio nalog veća, i da bi Pretresno veće stoga, da je primenilo ispravan pravni kriterijum, zaključilo da postoje dovoljni osnovi da se protiv Vučića pokrene postupak za nepoštovanje suda.²⁷ Shodno tome, tužilaštvo traži od Žalbenog veća: (1) da donese zaključak da postoje dovoljni osnovi da se protiv Vučića pokrene postupak za nepoštovanje suda; (2) da tu stvar vrati Pretresnom veću kako bi izdalo nalog umesto optužnice; i (3) da uputi *amicus curiae* da pokrene postupak u toj stvari ili da ga samo pokrene.²⁸

15. Žalbeno veće primećuje da je Pretresno veće u Oспорavanoj odluci uzelo u obzir zaključak *amicus curiae* da ne postoje dovoljni osnovi za pokretanje postupka protiv Vučića jer, iako je “dokazan objektivni element dela nepoštovanja suda u skladu s pravilom 77(A)(ii) Pravilnika”, nije “potvrđen” subjektivni element dela nepoštovanja suda.²⁹ Pretresno veće je dalje uzelo u obzir zaključak *amicus curiae* da je za dokazivanje subjektivnog elementa dela nepoštovanja suda “trebalo da bude dokazano da je g. Vučiću stvarno bio poznat zaštićeni status svedoka [redigovano]”.³⁰ Pretresno veće je zaključilo da “kako navodi *amicus curiae*,

²⁴ Žalba, par. 7, 18 i 35.

²⁵ Žalba, par. 6, 23, 27 i 35.

²⁶ Žalba, par. 6, 23-27 i 35.

²⁷ Žalba, par. 27-34.

²⁸ Žalba, par. 8 i 35.

²⁹ Oспорavana odluka, par. 39, 40 i 48.

³⁰ Oспорavana odluka, par. 40.

Prevod

Veće ne raspolaže sa dovoljno elemenata da utvrdi da li je g. Vučiću zaista bilo poznat zaštićeni status svedoka [redigovano] i da je on, shodno tome, namerno javnosti otkrio činjenicu da će svedok [redigovano] pred Međunarodnim sudom svedočiti kao svedok pozvan od strane tužioca”.³¹

16. Žalbena veće smatra da je Pretresno veće, zaključivši da ne postoji dovoljno elemenata “da utvrdi” da je Vučić počinio nepoštovanje Međunarodnog suda, sudeći po zaključcima *amicus curiae* da subjektivni element nepoštovanja suda nije “potvrđen” i da je trebalo “dokazati” da je Vučić zaista znao da svedok [redigovano] ima status zaštićenog svedoka, tražilo konačnu odluku o nepoštovanju suda. Međutim, Žalbena veće podseća da kriterijum “dovoljnih osnova” prema pravilu 77(D) Pravilnika samo nalaže da Pretresno veće utvrdi da li dokazi koji su mu predloženi predstavljaju *prima facie* dokaze o nepoštovanju Međunarodnog suda, a ne da donese konačnu odluku o tome da li je došlo do nepoštovanja suda.³² Shodno tome, Žalbena veće zaključuje da je Pretresno veće pri razmatranju Zahteva tužilaštva primenilo pogrešan pravni kriterijum, što predstavlja prepoznatljivu grešku.

V. DISPOZITIV

17. Na temelju gorenavedenog, Žalbena veće delimično **ODOBRAVA** Žalbu i Pretresnom veću **VRAĆA** Osporavanu odluku na dodatno razmatranje da li postoje dovoljni osnovu da se protiv Vučića pokrene postupak za nepoštovanje suda u svetlu ispravnog pravnog kriterijuma.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu se merodavnim smatra tekst na engleskom.

Dana 25. jula 2008.

U Hagu,

Holandija

/potpis na originalu/

sudija Fausto Pocar,

predsednik

[pečat Međunarodnog suda]

³¹ Osparavana odluka, par. 48.

³² Vidi predmet *Tužilac protiv Radoslava Brđanina*, predmet br. IT-99-36-T, Nalog u vezi s navodima protiv Milke Maglov, 15. april 2003. godine, str. 3. Vidi i predmet *Tužilac protiv Josipa Jovića*, predmeti br. IT-95-14 i 14/2-R77, Odluka o pregledu optužnice i nalog za neobjelodanjivanje, 12. septembar 2005. godine, str. 1-2; *Tužilac protiv Ivica Marijačića i Markice Rebića*, predmet br. IT-95-14-T77.2, Odluka o pregledu optužnice, 26. april 2005. godine, str. 1-2.